

gen har været erkendt eller idetmindste behandlet paa en saadan Maade, at Vedkommende maatte troe, at det var erkendt, at det var en Rettighed, som ikke blot gjaldt Personen, men ogsaa Eiendommen. Naar der fremdeles ved forrige Behandling blev indvendt, navnlig af den ærede Ordfører for Udvalget, at det dog fornøstigtvis ikke kunde antages, at det har været den daværende Regjerings Mening, at gjøre sig selv eller de vedkommende Regjerings umyndige, eller binde Hænderne paa sig og dem, da maa jeg dog tillade mig at bemærke, at jeg troer ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at, fordi Regjeringen eensgang har givet et Tilfagn om en Berettigelse, den derfor skulde have bundet Hænderne paa fremtidige Regjeringer, thi her er, saavidt jeg skjønner, aldeles ikke Spørgsmaal om, hvorvidt Regjeringen er berettiget til at forandre, hvad der til en Tid bliver bestemt, men her er blot Spørgsmaal om, hvorvidt Regjeringen paa Grund af, hvad den til en Tid har bestemt, kan ansees pligtig til at vederlægge de vedkommende Berettigede, naar den forandrer den tidligere vedtagne Bestemmelse. Jeg er fuldkommen enig i, at Regjeringen er aldeles berettiget til at forandre Forholdet med Hensyn til Bagerneringen, og jeg anseer det i høi Grad ønskeligt, men det, hvorom jeg nærer stor Tvivl, er, hvorvidt Regjeringen efter Ret og Isærdeleshed efter Billighed bør gjøre det, uden at give de Vedkommende Afgang til paa en eller anden Maade at faae Erstatning. I ethvert Tilfælde forekommer det mig dog, at der ikke kunde være saa særdeles Meget at indvende mod, at der for de Vedkommende holdtes en Afgang aaben til i alt Fald ad Lovgivningens Vej at paatale deres formentlige Ret.

Indenrigsministeren: Den første ærede Taler (Lüttichau) begyndte med at ytre, at han ikke vilde indlade sig paa det juridiske Spørgsmaal. Det kan jeg altsaa ogsaa forbigaae; men det forekommer mig, at der saavidt var nogen Modsigelse i hans Foredrag, som han altid kom tilbage til at tale om Bagernes Privilegier og velerhvervede Ret. Det er just det, hvorfra Regjeringen er gaaet ud, at Bagerne intet saadan Privilegium og in-

gen saadan velerhvervet Ret have havt. Forsaavidt som der er Tale om Billighed, maa det dog først være bevist, at Bagerne virkelig lide noget Tab ved en forandret Lovgivning; men det vil være et stort Spørgsmaal, om de lide noget Tab, og, om de ogsaa lide noget saadant, da i hvilket Forhold de lide det. Der kan maasse være flere af Bagerne, som ville vinde derved, og de kunne altsaa ikke tillægges nogen Erstatning. Jeg troer ogsaa, at det i ethvert Tilfælde vilde blive yderst vanskeligt for Bagerne at bevise deres Tab, og navnlig, om de ogsaa kunde bevise et Tab, da at bevise, at den forandrede Lovgivning virkelig var Skyld deri, da naturligtvis mange andre Grunde kunde foranledige et saadant Tab. Med Hensyn til de andre Rettigheder, som man har villet sammenligne med den Ret, som man har meent tilkom Bagerne, da skal jeg blot anføre, at det under Sagens første Behandling blev vist, at Gierne af det frie Harkorn havde en ganske anden virkelig Ret, end Bagerne have, saa at denne Sammenligning ikke passer. Forsaavidt den ærede Secretair (Drejer) idag har omtalt Bryggernes Rettigheder, eller den Afløsning, der i sin Tid blev givet Bryggerne, da grunder det sig ingenlunde paa et Forhold, som ligner dette, fordi den Godtgjørelse, der blev givet Bryggerne, grunde sig paa den Contract, som Regjeringen havde indgaaet med dem, ifølge hvilken de skulde forsyne Søetaten med Æl, og Regjeringen derimod være pligtig til at levere Bryggerlauget et bestemt Quantum Korn til en meget billig Priis. Det var Grunden til, at Bryggerne fik Erstatning. Hvorvidt navnlig Bagergaardene vilde nedsettes i Værdi, fordi denne Lov udkommet, turde ogsaa være meget tvivlsomt. Ved den Undersøgelse, som er bleven opstillet derom, har det vist sig, at Bagergaardenes Værdi betydeligt retter sig efter deres Belliggenhed i Byen. Der er f. Ex. en Bagergaard paa Stærgade, om hvilken jeg troer, at der er nogen Grund til at antage, at denne Gaard, naar den blev benyttet til et andet Næringsbrug, netop paa Grund af dens Belliggenhed, vilde være meget mere værd, end den nu er som Bagergaard, og det vil da heroe derpaa, at der netop i de om-